

Con rayos X

JORDI CRAVEN-BARTLE | Director del Servei d'Oncologia Radioteràpica H. Sant Pau

“Com més amor sento per la música, millor metge sóc”

JOSÉ A. RODRÍGUEZ
Barcelona

De la sala d'oncologia radioteràpica, a la recerca de la millor fórmula per intervenir en la matèria, a la música com una forma d'experimentar l'espiritualitat. Entre aquests dos pols es mou Jordi Craven-Bartle Lamote de Grignon, fundador, director i organista del cor de metges i infermers de l'Hospital de Sant Pau de Barcelona, així com director del cor del Col·legi de Metges de Barcelona.

Pregunta. Es podria dir que la teva passió per la música ve d'herència genètica?

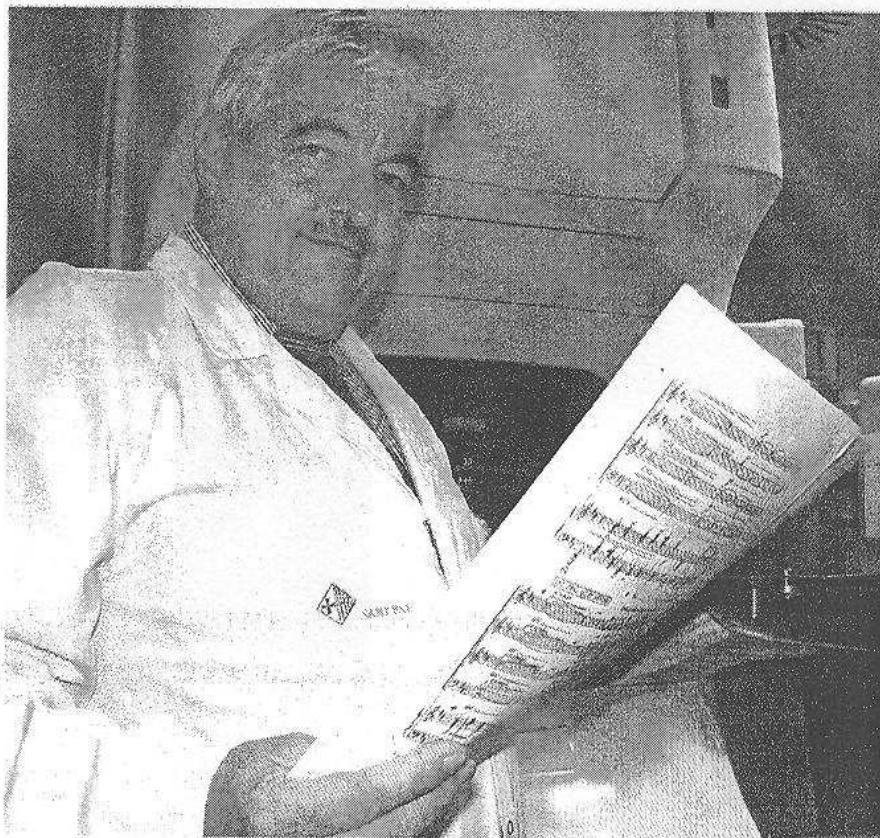
Resposta. La veritat és que sí. El meu avi era músic i va fundar l'orquestra simfònica de Barcelona i la banda municipal. El meu besavi també era músic. I el meu pare, que era anglès, a part de ser economista era el director del cor de l'Institut Britànic de Barcelona. Allí va conèixer la meua mare, que era soprano...

P. I una generació després es va repetir la història.

R. Jo vaig conèixer la meua futura dona cantant. Cantàvem un al costat de l'altre en el mateix cor, i vam acabar passant per l'altar...

P. Diuen que qui canta el seu mal espanta.

R. A mí la música em permet aproximar-me a la dimensió espiritual de l'ésser humà. L'objectiu del meu treball és entendre l'anatomia i corregir estats patològics. Em meravella que els éssers humans, tan fràgils, puguin crear coses tan meravelloses com simfonies o altres peces. I la veritat és que com més amor sento per la música, millor metge sóc. La música m'apropa a les persones i m'ajuda a entendre-les una mica millor. L'art en general, i la música en particular, em connecta amb la part més transcendental de l'ésser humà... Quan Bach, Mozart o Beethoven componien, estaven

creant per superar la seva pròpia mort.

P. Molts dels seus pacients lluiten cada dia per sobreviure.

R. Sí... I, per desgràcia, no tots ho aconseguen. En la meua vida professional he hagut de fer més de 1.000 certificats de defunció. Recordo a tots els pacients... I sempre m'he quedat amb un amarg sentiment de fracàs malgrat que es va fer tot el possible per ajudar-los...

P. Què és més difícil dirigir, el servei d'oncologia radioteràpica o el cor de l'hospital?

R. El meu treball té moments complicats, com, per exemple, quan és necessari realitzar una braquiteràpia (la introducció d'una font radioactiva en el tumor o en el jaç tumoral). Però com jo tinc la fortuna d'haver rebut una molt bona formació, com he après a realitzar

aquesta intervenció correctament, em sento segur. En canvi, haig de reconèixer que la primera vegada que em vaig posar davant d'un faristol o vaig tocar l'òrgan en públic em tremolaven les cames.

P. Assenyaes amb la batuta a qui dóna la nota en el teu servei?

R. No, no. Admiro als professionals amb els quals treballa perquè fan de cada tractament una obra d'art. A més, ni com a director del servei ni com a director del cor dic que les coses s'han de fer d'una determinada manera i punt. És important que hi hagi bona comunicació entre tots. M'agrada conèixer l'opinió dels especialistes i dels cantants.

P. Quina peça escoltaries per celebrar un remei contra tots els tipus de càncer?

R. Sens dubte, la *Novena Simfonia*.

El contr:
Pitad
el sin
de la

LUCÍA BAR
Direct
Gaceta

Que hay f
acceso al
es vox
Española

(SEOM) lleva tie
mesa una situac
les sanitarios ve
pan nuestro de
esta situación se
se resigne al "es

Pero una cos
obligue a los mé
malabares par
pacientes con
medicamentos i
diferente es nega
aún se mueven i
tando convenci

pasado nada. Y
que ya no tolera
es lo que sucedi
del Instituto Ca
llevó una sonora
no se estaban pi
lo que a Catalu
habitual que en
el grueso de los
cos, los especia
tanta vehemenc
pero más allá de
sensación de que
dispuestos a l
diálogo con la ac
que no se prest
marcha bien" et
cuestión con la qu
día en sus consul
cado con la esen
mejor calidad en